

CAO News 8

Horolezecký časopis severočeského regionu č.085

[HTTP://CAO-NEWS.WEBPARK.CZ](http://cao-news.webpark.cz)

VYDÁVÁ HOROLEZECKÝ KLUB CAO DĚČÍN

[WWW.VRCHOLKY.CZ](http://www.vrcholky.cz)

Ročník 8, číslo 085

-- Since 1999 --

Srpen 2006

O LEGÁLNÍCH
PROSTŘEDCÍCH...

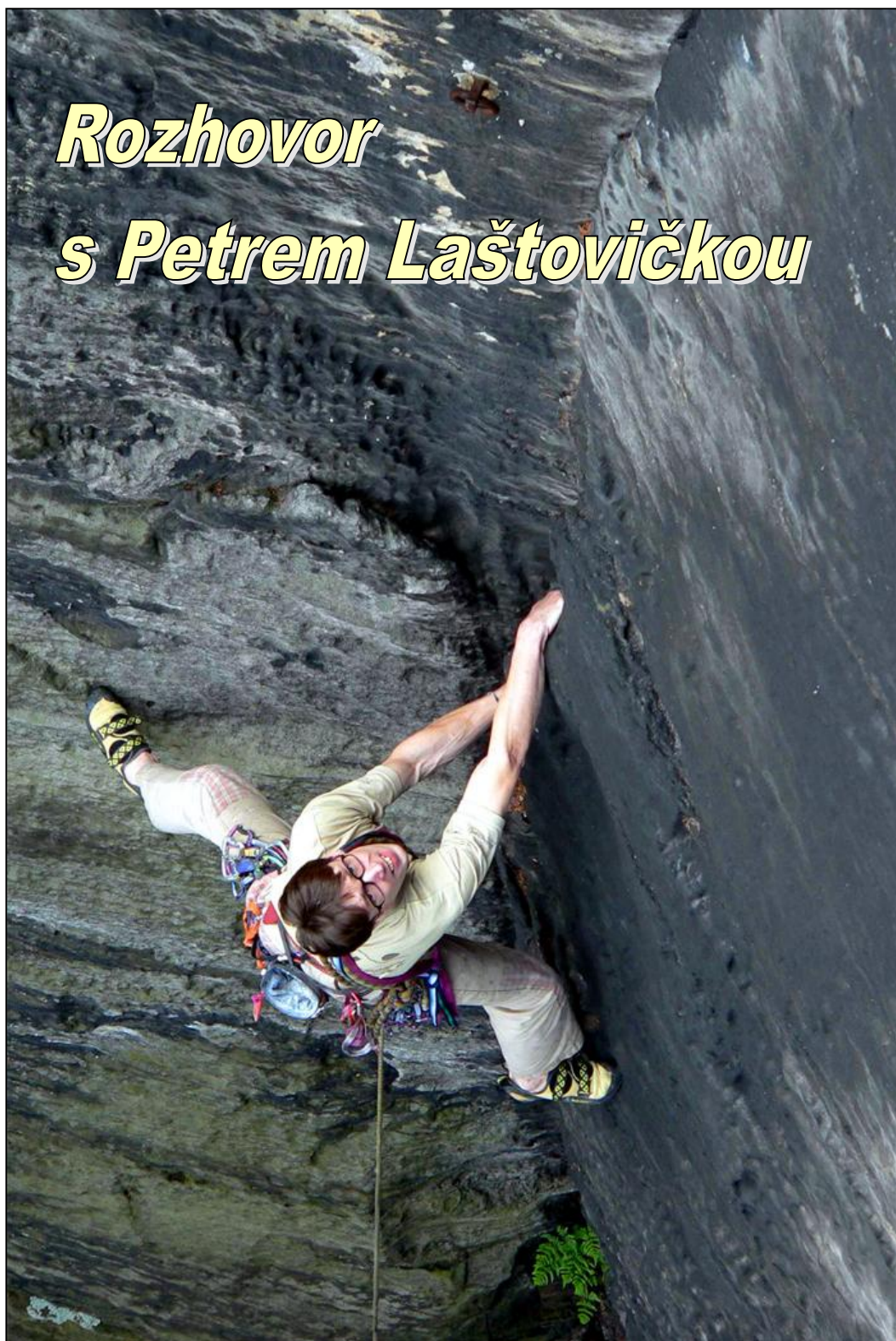

PETER
CROFT

„Nejlepším způsobem, jak zdolat ty nejtěžší a neobdivuhodnější věci, je využít vzrušení, které řešení lezeckých problémů přináší. Zdá se mi až nereálné, aby tento druh věci byl volně k mání. Jak jen může taková spousta vzrušení nic nestát a ještě ke všemu být legální?...“

V tomto čísle

- ✓ Rozhovor s Petrem Laštovičkou
- ✓ Huayna Potosi
- ✓ AW na Raaber Säule
- ✓ Testování kruhů v Labáku
- ✓ Causa magnesium
- ✓ Jeptiška stoletá
- ✓ Nové cesty
- ✓ Střípky
- ✓ Něco pro Jonáše
- ✓ a mnohé další...

Petr Laštovička ml., Labské údolí, Dóm - Levý výlom Villa. Foto archiv P.L.

Co nového v CAO Děčín?

Informace z klubového dění.

Jiří Houba Chára
Předseda CAO Děčín

Prázdniny a dovolené! Konečně.. Většina lidí z CAO Děčín už někde byla, je a nebo se někam teprve chystá.

Zase se hodně jezdí do hor a objevují se i méně známé destinace. První půlka prázdnin navíc vypadala jako správné středomoří – sucho a hic.

Na červencové i srpnové schůzce jsem nebyl, zaskakovala za mě **Ilča Škálková** – díky!

Účast zhruba jedenácti lidí v tomhle termínu a horku znamená celkem úspěch, schůzi navštívila jako host i **Anička Petáková ml.** a přišel **David Nehasil**..

Program srpnové schůzky:

- Probíralo se **lezení** (to je překvápko),
- K vidění byly krásné fotky z **Mnicha** a **Jungfrau** z Bernských Alp,
- Rozebírala se lezecká příprava na **Matterhorn**,
- A plno dalších **důležitostí**..

Během měsíce července jsme se vypravili oslavit stoleté výročí prvovýstupu na Jeptišku, chystali jsme se na Prachovskou 24 hodinovku (byla pro nepřízeň počasí přeložena na náhradní termín), hodně lezli, a ti, co zatím nikam nevyrazili, alespoň přes net a SMS sledovali snažení klubových kamarádů.

Tak třeba namátkou:

Milan Šafařík zdolal ve Švýcarsku náhradou za Matterhorn Dufourspitze společně s **Jirkou Svobodou**..

Jarda Uher má na návštěvě obrovskou bandu Angličanů, tak se je snaží utahat v Tisé..

Petr Kočka se strašně rozzlobil na celý svět, když objevil, že magnesium **zcela nevratně ničí** naše pískovcová města..

A **Ivan Náhlík** se pomalu stává mediální hvězdou. To jsou furt samý rozhovory, natáčení, héřečky... :o)

Horám zdar!

*Sliby se mají plnit nejen o vánocích, takže i my plníme slovo a přinášíme další rozhovor s jednou z klíčových lezeckých osobností Labáku **Petrem Pítrsem Laštovičkou**..*

Petr Laštovička ml.

Rozhovor - portrét

Za CAO News se ptal **Jiří Houba Chára**

CAO News: V rámci zachování kontinuity, na úvod pár obligátních otázek – od kolika let lezeš, která byla tvoje první vylezená cesta, s kým jsi tehdy začínal a kde, jestli jsi měl nějaký lezecký vzor atd.?

P.L.: První vylezená cesta, protože jsem vyrůstal na Jalůvčí, byla v sedmi letech stará cesta na Tlustou jehlu. Začínal jsem, jak jinak, s mým tátou. Protože jsem ho nemohl jistit – otcův případný pád bych nebyl tenkrát schopen udržet, lezli jsme jen cesty na který si táta troufnul sólo. Takže to byly maximálně pětky.

Cíleně jsem se začal lezení věnovat od roku 1979 společně s tátou, Vlastíkem Smitalem a později Jirkou Drncem. Pak nás mladěochy dostal v oddíle na starost Jindra Strauss a pod jeho vedením jsme si začali cesty i sami vyvádět.

Na vzory jsem si nikdy moc nepotrpěl, ale v těch začátcích to byli Weingartlové.

CAO News: Také se musím zeptat na tvou oblíbenou oblast?

P.L.: Samozřejmě Labák. Vlastně skoro nikde jinde nelezou. Potom mám rád i Sasko pro jeho romantiku a třeba divokou a opuštěnou Tokaň.

CAO News: A co hory? Lákají tě nějaké vysoké kopce nebo si je necháváš na lezecký důchod?

P.L.: Hory mě zatím moc nelákají. Vždyť tam skoro pořád prší a je zima. Ještě bych skousnul takové to polohorské lezení – vícedélkové vynýtované cesty jako jsou třeba ve Wendenu nebo Ratikonu. Párkrát jsem byl v mládí v Tatrách, ale spíše než naozaistný alpinismus to byla vysokohorská turistika. Před pěti lety jsem byl v únoru na Mont Blancu. Ježíši, to byla kláda!

Petr Laštovička v cestě Que la fête 7b letos ve francouzském Tarnu

CAO News: V průvodci jsem našel, že v roce 1981 jsi udělal novou cestu (variantu) na Dubový kámen ve Hřensku. To byl tvůj první prvovýstup?

P.L.: Koukám že to máš našprtáný :o). Asi úplně první prvovýstup byla ve stejném roce významná varianta Staré cesty na Mouchu v Ostrově za Jirkou Drncem. To jsme všem vytřeli zrak! :o)

CAO News: Děláš cesty spíše „pro sebe“ nebo myslíš na to, aby se hodně lezli, líbili se? Co tě na prvovýstupech baví a láká?

P.L.: Cesty pro sebe dělají lezci, kteří se honí za co největším počtem nových cest. Potom vznikají dva extrémy. Člověk, který leze devítky, desítky, dokáže sedmové či osmové cesty vylézt téměř bez jištění. Ale sedmičkový lezec, kterému jsou tyto cesty určeny, už si je vyleze stěží. Tyto cesty se pak vůbec nelezou, vlastně jako by ani nebyly a jsou úplně zbytečné. Tedy ne pro prvovýstupce, co si na nich léčí své mindráky a nenaplněné ambice. Teď všem ukážeme jak jsme dobří!

A na druhou stranu se dělají kvůli co největšímu počtu „zářezů na pažbě“ zcela nesmyslné směry, často v dolní části klasifikační stupnice a často na stěny, kde by sis vystačil s boulderem. To je příklad Rájce a teď i Sněžníku. Dříve cesta na masiv musela být nejméně za V, mít svou délku a logiku.

Takže pro mě je při prvovýstupu rozhodující, aby se cesta lezla a i já sám si ji rád kdykoli vylezl. Proto jsou naše cesty jištěné tak jak jsou a co lovím v paměti, už ani jiné cesty než naše, nelezou.

Při prvovýstupech si připadám asi jako sochař, který stojí před kusem kamene a říká si „tak co z toho bude?“ Pěkná ženská, Kristus nebo nějaká moderní zhovadilost, který nebude nikdo rozumět? Vždy se snažím zapojit do cesty co nejvíce fantazie, aby nová cesta nebyla fádni, protože nejjednodušší směr nebývá nejkrásnější. A v konečném výsledku je zase něco nového k lezení...

Labské údolí, levý břeh. Dóm – Cicerova zkratka VIIIb

CAO News: Dost cest (pět) máš (nebo ses na nich podílel) na Hřebenové jehle. To je náhoda, nebo tě něčím vzrušuje (ta jehla)?

P.L.: Myslíš jako falický symbol? Ne, nové cesty si nevybírám podle důležitosti a krásy vrcholu, ale zajímá mě pouze linie, kudy cesta povede. Hlavně ta musí být pěkná a lákavá. Vždyť stejně většina našich cest končí pod vrcholem.

Prostě údolní stěna na Hřebenovku byla pěkná, volná a bylo otázkou času že si toho všimne někdo jiný.

CAO News: Které své cesty si nejvíc vážíš nebo ti udělala z nějakého důvodu největší radost?

P.L.: Jak už jsem se zmínil, největší radost mám z cest, které se lezou a nemusí to být extrémní. To jsou například Země žen a zejména Liga neregistrovaných. Tu když jsme dodělali, tak jsem si říkal: „Jebu se tu celej den a je z toho vobyčejný VIIIb, to sem ale piča“. A dneska když vidím od Kostí jak v tom furt někdo visí, mé srdce plesá slastí.

Z těch těžších cest se nám povedl třeba Velký třesk nebo Vyšší princip.

CAO News: Slyšel jsem, že prý se v Labáku občas leze s magnéziem. Je to pravda?

P.L.: No..., ale jenom trošičku. Hlavně to nikde neroztrubuj, aby se toho nechytli ochránáři, víš že chtějí zavřít pravý břeh. A pak asi i nás.:o)

Ale vážně. Poslední dobou mě namíchnul dopis Petra Kočky, zaměstnance NP České Švýcarsko, adresovaný ČHS, ve kterém se dotazuje jak je možné, že výstup roku 2005 na písku dostal člověk, který při něm porušil pravidla lezení v pískovcových oblastech. Samozřejmě se jednalo o magnesium. Tito lidé si asi neuvědomují, že nejtěžší cesty na pískovci se už téměř vyrovnají nejtěžším světovým cestám. Kdybych řekl někomu, kdo není se zdejšími „specifikem“ seznámen, že nebyl uznán RP přelez cesty za fr. 8b+, protože byla vylezena s magnéziem, asi by to nechápal. Navštívil jsem několik pískovcových oblastí v Evropě i Americe a všude se leze běžně s magnéziem, k jištění se standardně používají nýty a často i friendly a vklíněnce. Jen u nás a v Sasku si hrajeme na něco víc odvolávající se na tradice a kdoví cosí. Chápu, že musí existovat pravidla, aby se tyto výkony daly porovnávat. A po celém světě platí v lezení pouze dvě pravidla: buď cestu vylezeš OS a když se nezadaří, tak RP. Jen na tom našem písečku si vaříme vlastní polívčičku a musíme mít něco extra.

Představ si, že na atletické závody přiletí do Čech Američan a na startu mu řeknou: „Vždyť ty máš tretry! U nás se vždycky běhalo v kečkách a pořád se běhat bude! Je to tady taková tradice a my jsme na ní hrdí. Jestli se nepřezuješ, diskvalifikujeme tě.“

Věřím, že je řada lezců, kterým magnesium vadí. Převážně jsou to horolezci lezoucí o víkendech v klídku a pohodě cesty většinou nižších obtížností. Ale také vím, že většina těchto lidí vadí magnesium zejména z estetického hlediska. To se týká i řady ochránářů. Prostě se jim nelíbí bílá barva :o), teda pokud je napatlaná na kusu štru. Ale mám vyzorováno, že lehčí cesty bývají zabíleny minimálně a stačí silnější dešť a je po problému.

CAO News: Co bys řekl člověku, který v tomhle suchu běhá po levém břehu s cigárem v ústech a přitom buzeruje maníka, který leze nějakou devítku s magnéziem?

P.L.: Že by si měl na mysli Mikiho Aulického? Když on je takový jednodušší...

Pokud si chce vyhulit plíce nebo hlavu a nezpůsobí přitom požár, při kterém shoří půlka lesa, ať si zapálí. Ale hulákat na Sasíka, který leze cestu obtížnosti ve které se magnézium standardně používá a oba dva to dobře vědí, mi přijde jako ubohost. Na nás to ještě nezkoušel, ale klid'as Říša by mu určitě rád přednesl své pádné argumenty. :o)

CAO News: Minule jsme právě s Říšou zvažovali, jestli v rozhovoru zveřejnit i jeho názor na vychvalované klasiky ze sousedního Saska. Řekli jsme si, že nemá smysl pořád strkat hlavu do písku a dali to tam. Takže se ptám na to

samé i tebe – jaké jsou tvoje zkušenosti s prvovýstupci z Německa?

P.L.: Přímou v akci jsem udatné saské reky neviděl, ale znám spoustu historek, převážně o Arnoldovi, které jsou neslučitelné s ideály o neposkvřněném počítání každé nové cesty v sousedním Německu. Normální je, jakmile je to možné, se posadit a pořádně oklepat. Pak jsou kruhy od sebe tak daleko, že je problém, pokud se taky neposadíš, tuto vzdálenost přelézt v jednom kuse. A o cvakání kruhů snad ani nebudu mluvit. Kolikrát do bývá ta nejtěžší věc v cestě. Protože prvovýstupy sám dělám, už mám v oku, jak byl který kruh osazen a tuším, že v mnoha případech nebylo vše košer.

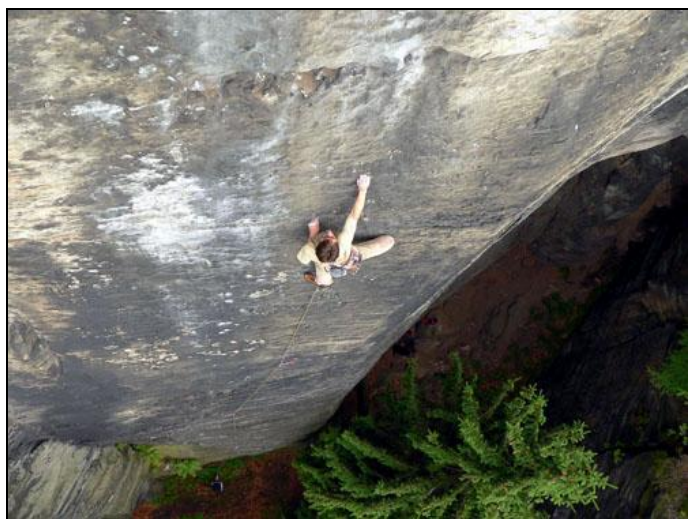
Při posledním výletu do Němec jsme s Pavoukem lezli Dauerbrenner na Wilder Kopf. V nejtěžším místě je klíčová malá, krásně kulatá dírka na koneček prstu a vnitřní stěna je žlutá, tedy úplně jinak barevná, než u všech dírek okolo. A že jsem měl čas si všechny dírky, když jsem tam za Pavoukem visel jak pytel hoven, detailně prohlédnout. Ruku do ohně bych za to nedal, ale na 70 % si myslím, že Arnošt trochu praktikoval doctoring..

CAO News: Jak se ti líbil víkendový nájezd na chudinku stoletou Jeptišku? Nebylo těch lidí na tu starší dámu moc??

P.L.: Nejsem moc velkým fandou takovýchto akcí, tak jsem se nezúčastnil a radši ze Žlebu odjel. Ale když to někoho baví, proč mu kazit radost. A není na škodu si občas připomenout, že lezení nevzniklo až s mým příchodem do skal.

CAO News: Vraťme se k tobě - jaký typ lezení máš nejraději? Převisy, technické cesty, rajbasy, spáry?

P.L.: Chrochtám blahem v mírně převislých stěnách s malými, ale ostrými chyty. Naopak mé ochablé břišní svalstvo nemá rádo stropové převisy. Ale těch se naštěstí na písku vyskytuje pomálu.

Pítr v Labáku. Ta obří bílá skvrna vlevo, co tak esteticky necitlivě ZASAHUJE DO KRAJINY, není magnesium, ale příroda..

CAO News: Kolem baráku máš plno kamenů, tak se ptám co ty a bouldering? I když, třeba tvá cesta Adheze VIIIc na Zub je vlastně spíš boulder, nebo ne?

P.L.: Také i mě zasáhl boom boulderingu a před dvěma lety jsem si pořídil bouldermámu. Eliška si ji na zahradě nemůže vynachválit. :o) Snažím se jí aspoň 2x ročně provětrat, ale letos se mi to ještě nepodařilo.

Chystám se na Sněžník, abych se podíval jak probíhá boj mezi bouldristy a lovci prvovýstupů. Nedávno se Karel B. rozplýval, jak ten Schneeberg dostává takový krásný oranžový nádech.

Dneska už bych Zub do průvodce nedával, je to klasický boulder, ale tenkrát jsem si říkal, že vylízt takovej rajbas nebylo zadarmo a asi by si to za pár let napsal někdo jiný. Takhle už mi to nikdo nesebere.

Sakra, teď vidím že mám něco se sběrači prvovýstupů společného...

Pítr srdnatě bojující v cestě Noël chez but 7b/7b+. Květen 2006, Tarn

CAO News: Mám to od Říši zakázaný, přesto mi to nedá - mohl bys krátce popsat a charakterizovat po lezecké stránce tvé časté spolulezce Říšu Litochleba, Pavla Černého, Jindru Hudečka, Františka Hochwaldera?

P.L.: Ty po mě chceš, abych si sral do vlastních řad?

Říša je dřič, který když se do nějakého lezeckého problému zakousne, nepovolí, dokud ho nevydrtí.

Pavel Černý je ten bez síly a vytrvalosti? Tak to je jeden z nejvšestrannějších a nejpoctivějších lezců které znám.

Hudy má ve všem dar od boha a je to kapitola sama pro sebe.

A momentálně rybář František vždycky překvapil, jak svým lezením, tak svými žertovnými kousky. Je ho u té vody škoda.

CAO News: Kolikrát týdně trénuješ, posiluješ, prostě jak se udržuješ v tak skvělé kondici?

P.L.: Zimu, tedy minimálně půl roku, trávím 2x až 3x týdně u Rosti Štefánka na bouldrovce. Na jaře, když už mi z toho jebe a dovolí to počasí, chodím 1x až 2x týdně na Toreadora. To už se dají většinou i víkendy trávit ve skalách. Nejvíce mě „nakopne“ jarní výlet na francouzské, španělské nebo italské vápno. A v létě už jenom lezu a děším se představy, že za pár měsíců skončí a já zase budu hledat motivaci, abych se přinutil kroužit na bouldrovce.

Celkově bych ale svou kondici nenazýval skvělou. Můj vstřícný postoj k alkoholu je všeobecně znám a divím se, že to se mnou ještě játra a slinivka vydrží.

CAO News: Víš, že hodně jezdíš na kole – děláš i nějaký jiný sport?

P.L.: Na kole šlapu pouze do práce a z práce. To dělá spousta lidí v Děčíně, jak jsem si všiml. V zimě jedu párkrát na Sněžník se sklouznout klasikou na běžkách a tím je výčet mých sportovních aktivit vyčerpán. Hodiny tělocviku patřily vždycky k mým nejméně oblíbeným. Běh nesnáším, na míčové hry jsem levej a vodu nemusím.

CAO News: Máš pro letošek rozdělaný nějaký zajímavý projekt?

P.L.: Nemám, ale věřím že se něco vyvrbí.

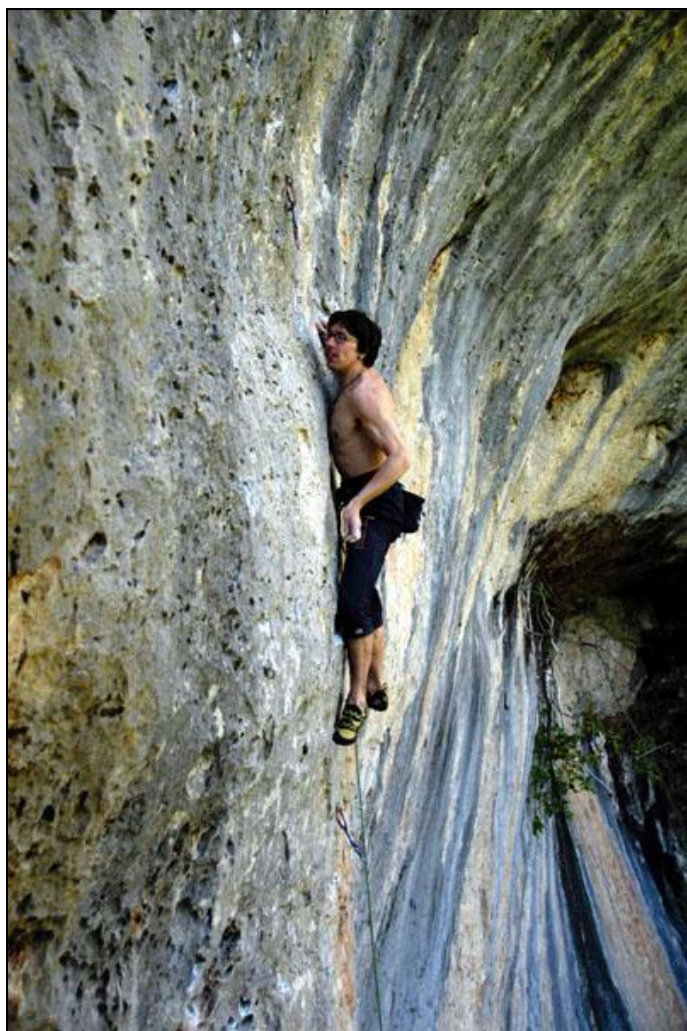
Mám myšlenku, že v Labáku udělám na nevýznamné masívky pár lehkých a dobře odjištěných cest. Proč by si nemohl třeba

šestkový lezec sám něco vyvést, aniž by se rodina bála, že přijde o živitele? A holkám se to určitě bude taky líbit a budou mě mít rády a to já mám rád. A možná mi někdo za tu práci zaplatí u Kosti i pivo a svět bude krásný.

CAO News: Bojíš se padat? Jaký jsi měl největší pád?

P.L.: To víš že se bojím. A jak! Když do něčeho vlezu, tak s tím, že se tam nedá nikam daleko sletět. Jinak radši včas vycouvám.

Asi nejdelší pád (12 m) jsem měl paradoxně na jednom 7c v Ceuse. Poslední nýt se dost špatně cvakal a Hudy mě svým povzbuzováním „Vyser se na něj, lez dál!“ vybičoval k neuvěřitelnému potlačení pudu sebezáchovy, takže když jsem se dva metry nad necvaknutým nejtem odpoutal od stěny a během letu se zamotal do lana, Frantíci hrůzou otvírali huby. Jen Hudy se řehal na celý kolo..

Jarního rozlézání v Tarnu: Calmez-Vous, cesta Arnaque.com 8a..

CAO News: Tvoje jméno patří k těm, které se hodně často objevuje i v těch nejzapadlejších koutech. Kompletuješ si pro sebe nějak systematicky nějaké lezecké oblasti?

P.L.: Systém bych v tom nehledal. Na jaře a na podzim často vyrážíme s Eliškou do okolí na výlety. A aby nebyly fádní, snažím se k tomu přidat výstup na novou věž, nejlépe co nejvíce zastrčenou. Chodit od věži k věži, které jsou u sebe a na každou vylézt, mě nebaví. Proto asi nikdy nezkompletuju Tisou. :o)

Pouze bych chtěl jako Pavouk dokončit výstupy na všechny věže v Sasku. Z let, kdy se tam pravidelně jezdilo, už mám přeledenou většinu, díky Pavoukovi jsem byl na všech těžších

vrcholech, na která bych si sám netroufнул, a tak mi převážně zbývají věže na které vylezu sám bez jištění. Nevím jestli to zvládnou na podzim, ale na jaře určitě.

CAO News: Jsi pořád „mlad’och“ – myslíš si, že ti lezení vydrží až do důchodu, nebo to zabalíš ve stylu cyklistů nebo fotbalistů po čtyřicítce a budeš se věnovat třeba mládeži?

P.L.: Čtyřicet mi bylo letos a zatím s lezením skončit nehodlám. Myslím si, že člověk může klidně do šedesátky podávat hodnotné výkony na oblastní úrovni. Jirka Slavík je toho živoucím důkazem. Teda ne že by byl tak starý, ale své léta už má. A leze pořád líp!

S mládeží jsi mě rozesmál. Děti nemám rád.

CAO News: Kvíz s Eliškou v knize u Kosti jsem nerozluštil, tak se alespoň zeptám, jak jsi se s Eliškou seznámil a jestli spolu lezete často? A rádi?

P.L.: S Eliškou jsem se poprvé viděl na chatě ve Žlebu asi v roce 1988, kdy přijela s Míkusem a Radkem Bohmanem. Ona je to totiž bývalá Pražanda. Děčínský holky nade mnou ohrovaly nos. K bližšímu až nejbližšímu našemu seznámení došlo na podzim roku 1989 na zájezdu Alpinu 3 do Paklenice. V listopadu 89 jsem často pobýval v Praze, přes den na Václaváku s klíčkama a večer v garsonce s Eliškou. Následky na sebe nenechaly dlouho čekat, tak jsem se k tomu postavil čelem a oženil se. Holka však první roky neměla se mnou lehký. V pátek jsem odjel s kamarády do skal a když jsem se vrátil v pondělí, mohla být ještě ráda. Teď se jí to snažím vynahradiť, proto když má Eliška volno, jdu lézt s ní. Takže spolu lezeme často, Eliška je bezvadný jistič a za mnou leze i osmy.

To víš že spolu lezeme rádi, po šestnácti letech manželství se mezi námi vyvinulo ryzí a hluboké přátelství založené na vzájemné důvěře a toleranci, které jsou pilíři každého plnohodnotného a vyzrálého vztahu. Jednoduchý jak facka.

Eliška a Petr Laštovičkovi, rest. „U Kosti“ Dolní Žleb, 21.6.2003

CAO News: Většinu novinek z Labáku máš z první ruky. Bydlíš v Dolním Žlebu a dokonce přímo nad lezeckou osvěžovnou „U Kosti“. Takže toho musím využít a zeptat se, co je tady nového? Kromě převozníka a stoleté Jeptišky..

P.L.: Občas do Žlebíku ještě v dnešní době zavítá novej ksicht. Někdy bych chtěl být na jeho místě a mít ty všechny cesty ještě před sebou, všechny nové a nepoznané. Bože, už asi senilním.

CAO News: Také bych se tě chtěl zeptat, jestli jsi viděl někdy někoho zkoušet Papírový měsíc? Cím si myslíš že to je, že to ještě nikdo nezopakoval?

P.L.: Papírový měsíc jsem nikoho zkoušet neviděl, ale určitě už v tom někdo visel. Možná Majzlík nebo Ondra Beneš,

možná Ondra Adamů. Nebo naopak? Zatím to nikdo nezopakoval, protože je to fakt hustej boulder na kámen schovanéj v lese a v nepříliš kvalitní skále. Víím, že Rost'a věnoval přelezu docela dost času a to je místní. Kdo sem přijede z větší dálky, nemá chuť tomu věnovat tolik času, když všude kolem je tolik těžkých, dlouhých a pěkných cest. (Snad mě pustí na podzim Rost'a ještě na svojí stěnkou :o))

Na závěr takový tradiční krátký dotazníček:

Věk: Střední.

Výška: 182 až 185 cm, podle toho, jak narovnáím hrb.

Váha: Zima 80 kg, léto 76 kg, po deseti pivech 78 kg.

Zaměstnání: Vyřizují reklamace zboží v Hudy sportu.

Záliby kromě lezení: Chození v pustém lese.

Tvá nejtěžší přelezená cesta OS: Nějaká 7b – třeba taková hladká kanta na Želvu.

Tvá nejtěžší přelezená cesta RP: Na vápně několik 7c. V Labáku, než to Dolní Žleb company poshazovala, i nějaká Xb L.

Oblíbené jídlo: Jakékoli, žiji s permanentním kručením v žaludku.

Oblíbený nápoj: Pivo, pak asi pivo a na zapití merlot.

Oblíbená hudba: Folkrock, hardrock, barokní hudba, nesnáším socialistický pop.

Oblíbený film: Nu pogodi! a Krkonošské pohádky. Tyto filmy mají spád, jsou kratší, takže dokážu udržet pozornost a vysílají je v příznivý čas, kdy ještě přes alkoholové opojení dokážu něco vnímat.

Oblíbená kniha: Je jich asi šest, mají barevnou a lesklou obálku. Jmenuje se to Bergfýhrer, nebo nějak podobně..

Oblíbený lezecký časopis: Lezeckými časopisy jsem v Hudy sportu přehlčen. Ale docela dobrý je to CAO News, někdy nevěřím vlastním očím o čem se dá taky napsat článek J.

CAO News: Pítrsi, díky moc za prima pokec v tomhle pekelném hicu. A ať se ti stále daří v životě i ve skalách..

Některé prvovýstupy Petra Laštovičky

(samostatně nebo na kterých se autorsky spolupodílel)

1986

Zub - Adheze VIIIc

1988

Strážce Mýtiny - Bílá nemoc IXb, RP IXc

1989

Labská Panna - Dynamická deflorace IXb, RP IXc

Masiv Kazatel - Pandořina skříňka IXc

Masiv Kardinál - Svlékání tmy VIIIc

1990

Jižní Tyršova věž - Evoluce RP IXa

Masiv Panděro - Mezihra RP IXa

1991

Masiv Monolit - Kořist RP VIIIc

1992

Indiánka (Jubilejní Věž) - Bílý otec RP IXa

Prašivá Věž - Prašivina VIIIb, RP VIIIc

1993

Masiv Majdaléna - Leze, leze po železe RP IXb

Masiv Proton - Poločas rozpadu RP IXb

Masiv Žlutá Stěna Žlebská - Varianta A3 RP VIIIc

Masiv Letní rezidence - Seance VIIIc

Severní Tyršova věž - Křížovatka osudů VIIIc

1994

Malý Ďábel - Tvrdočín RP IXc

Masiv Baldric - Slepá ulička RP IXb

Sicilská stěna - Bestseller RP IXa; Nebezpečné stoupání Xa, RP Xb

Ústecká Věž - Biorytmus RP IXa

Masiv Proton - Automotodromobus RP VIIIc

1995

Masiv Zpovědnice - Zpovědní tajemství RP IXa

Masiv Čimrman - Naším národům RP VIIIc

Masiv Černý Petr - Balkónová scéna RP VIIIc

1997

Indiánka (Jubilejní Věž) - Zub času RP IXa

Masiv Baldric - Vychytralý plán direkt RP Xa

Masiv Ďáblova stěna - Inferno VIIIc, RP IXb

Masiv Monolit - Psí život RP IXc

Masiv Smolař - Levý Inox RP IXa

Malý Ďábel - Optický klam RP VIIIc

Masiv Gilotina - Konečný verdikt RP VIIIc

1998

Malý Ďábel - Španělský mušky RP IXa

Masiv Černý Petr - El Niño RP IXc

Masiv Reichstag - Landsmanschaft RP IXa; Ein Kessel Bunes RP VIIIc

Východní Roh - Velký třesk IXc, RP Xa

Pivní Kámen - Samson RP VIIIc

1999

Indiánka (Jubilejní Věž) - Pochybná existence IXa, RP IXb

Masiv Diktátor - Kyselá prdel RP IXb

Severní Tyršova věž - Komplexní řešení RP IXb

Masiv Rybářská bašta - Rybí prsty RP VIIIc

2000

Indián - Bledá tvář IXa, RP IXb

Otec - Olověný brouk RP IXa; Ticho po pěšině RP IXa

2002

Masiv Hnojový dům - Mám jednu ruku dlouhou IXa

Březnová Věž - Motorika notorika VIIIc

Masiv Rumunská stěna - Žádost o azyl VIIIc

Masiv Terč - Rána od boku VIIIb, RP VIIIc

2003

Indiánka (Jubilejní Věž) - Vyšší princip IXc, RP Xa

Masiv Diktátor - Plní optimismu RP IXb

Masiv Gilotina - Veličenstvo kat IXa

Zarostlá Věž - Pán větrů RP IXc

Masiv Kormidelník - Špenátová varianta RP IXa

2004

Hřebenová Jehla - Tělo bez duše VIIIb, RP VIIIc

2005

Hřebenová Jehla - Silové pole RP Xa; Pozitivní vibrace RP IXb

Hřebenová Jehla - Kdo chce kam..RP VIIIc; Standardní situace RP VIIIc

Otesánek - Odsun němců RP IXb

Huayna Potosi

aneb jak jsem nenosil vodu na Sněžník nadarmo..

Jaromír Pospíšil
CAO Děčín

Se zájmem jsem si přečetl CAO News č.7 a rád bych poblahopřál Ivanu Náhlíkovi k jeho výkonu. Na základě tohoto článku jsem se rozhoupal také k několika řádkům..

Po zmařené příležitosti v roce 2001, mi to letos vyšlo a s Mirkem Michlíkem a dalšími dvěma kamarády (Zdeněk Mikan a Petr Verich) jsme vyjeli do Bolívie na šestitisícovku. Mimo běžných starostí jsem si lámal hlavu s tím, jak si mám upravit trénink. Běhám sice průběžně, k tomu kolo, v zimě lyže, ale už to zdaleka není ten zápfah, co býval. Teď půjde o vytrvalost a o pochod s břemenem.

Tak jsem vymyslel, že do běžného tréninku zařadím výstupy se zátěží na Sněžník. Mám to od domu cca 4 km k rozhledně a 420 m převýšení. Abych si neničil klouby, tak jsem do batohu strčil kanystr a pár lahví s vodou, doladil to malou činkou, pak jsem mazal k věži a nahoře jsem tu vodu vylil. S tímto vylepšením jsem začal dva měsíce před odletem. Počáteční zátěž byla 13-14 kg a postupně jsem to vytáhl na 23 kg. S plnou zátěží jsem měl nejlepší časy pod 47 min.

To byla příprava a teorie. Skutečnost byla dost drsná. Začalo to přiletem do La Paz. Nejvýše položené hlavní město na světě, letiště nad 4000 m n.m., město jde dolů do údolí a spodní okraj je někde kolem 3600. Mě bylo blbě jak nikdy. Kluci byli ještě 10 dnů před odletem na

Monte Rose, tak to pro ně nebyl takový náraz. Místní specialita „mate de coca“ mě během jednoho dne postavila na nohy. Pak jsme dali týdenní výlet za přírodními zajímavostmi na JZ Bolívie a přizpůsobovali jsme se vyšším polohám. Poté následoval kopec.

Ukládáme si vnesený materiál v Campo Rocco (5150 m). Zleva Mirek Michlík, Petr Verich a Jaromír Pospíšil.

Huayna Potosi, 6088 m n. m. Base Camp byl ve 4700. Udělali jsme si vynášku lezeckého materiálu do 5150 m (Campo Alto Roco, odtud postup v ledu) a vrátili se na noc do BC. Druhý den jsme sbalili stany, došli do depozita, dobalili lezecký materiál a pokračovali jsme do Campo Argentino v 5450 m. Tady jsme si postavili stany pouze my. Ostatní nocovali v Campo Roco.

Nad táborem Campo Rocca; vpředu Petr, vzadu Jaromír.

Třetí den byl budíček ve 4:00, vycházeli jsme v pět. Na vrchol nám to trvalo asi šest a půl hodiny. Přes veškerý trénink jsem toho měl plné zuby. Sestoupili jsme ke stanům, zrušili tábor, dobalili materiál a pokračovali níž do Campo Roca. Tady jsme přespali a čtvrtý den následoval sestup do BC. Byla to „Normálka“, JZ hřeben, II, 50°. To jsme byli zhruba v polovině naší dovolené. Následoval výlet na jezero Titicaca a do Peru.

Na vrcholu Huayny Potosí (6088 m), zleva Jaromír Pospíšil, Petr Verich a Mirek Michlík.

Závěr byl opět horský. Sajama, nejvyšší hora Bolívie, 6549 m n.m. Já jsem pro zdravotní problémy zůstal pouze v BC, ale kluci mají vrchol.

Na snímku vlevo Mirek slézá délku, kterou jsme my ostatní slanili, vpravo Petr na začátku závěrečného strmého úseku, cca 200 m, 50°..

Na dalších řádcích ze mne nemluví závist, ale přebírám vyjádření a pocity kluků. Komu jde o lezení, tak tady nic moc. Sajama je osamocená sopka, matroš je z perníku, do BC jdeš pískovištěm, všude je hodně prachu, pak nekonečné suťáky a ještě delší nekonečný ledový krunýř, který je opevněn kajicníky. Pěkně nepříjemná záležitost. Brání chůzi, ukopnout se nedají a jak postupuje sezóna, tak jsou vyšší a vyšší. Za nás byly 30 - 50 cm a dorůstají až do 1 m. Přesto hrdost z dosažené výšky byla po zásluze vysoká.

Jaromír slaňuje poslední délku strmého vrcholového úseku.

Altiplano a Bolívie jsou tak trochu z jiného světa.

Foto © 2006 Zdeněk Mikan

Alter Weg na Raaber Säule

„Pohodová“ VIIIb na závěr..

Jiří Chosé Šťastný

Horoklub Chomutov

O víkendu jsem tak bloumal po Rathenu a přemýšlel, kam se schovat před sluncem, až jsem došel pod Raaber Säule. Docela pěkná věž, ve stínu, copak na ní asi vede? V severní stěně vypadala docela slušně Schartenweg VIIIb přes dva kruhy se dvěma až třemi hvězdičkami, ale tam zrovna někdo slaňoval. Koukám tedy do průvodce dál a nacházím Alter Weg, také za VIIIb, se třemi hvězdičkami od Emanuela Strubicha z roku 1916. Říkám si, že to by stálo za vylezení, taková pohodová klasika na závěr. Honza mi přitakává, a tak jdu do toho.

První kruh je standardně vysoko (asi 20 m), k němu se jde šikmo stěnou z předskalí. Čekal jsem, že ve stěně dám nějakou pořádnou smyčku, ale nic moc. Nu což, říkám si, za chvíli jsem u kruhu. Ale ouha, stojím na hraně, před sebou rajbákové bříško, smyčky pod sebou nic moc a ke kruhu mohu leda vzhlížet. To je situace. Opatrně se zvedám v rajbunku a s úlevou cvakám kruh. Se slovy, že zbývajících deset metrů po hraně už asi půjde, od něj odlézám.

Ale ne daleko, stojím kousek nad ním a nějak nechápu, kde je to sedmové lezení. S důvěrou ve tření svých lezaček dělám technicky náročný krok (nechápu, jak to mohli tenkrát s tím jejich vybavením přelézt) a dostávám se o metr výše. Zandávám další pofiderní smyčku a posouvám se opět blíže k vrcholu. Pořád je co lézt a jištění stále nic moc.

Po chvíli konečně stojím nahoře. A docela rád, že jsem to ve zdraví přežil. Taková prima sedma na doražení. Ten Strubich musel být ale magor. Kdo si chcete dát opravdovou klasiku, tak vřele doporučuji, protože výhled na údolku Höllenhunda je z tohoto vrcholu úžasný..

Testování jisticích prostředků v kaňonu Labe

Předběžná zpráva - oficiální bude na stránkách ČHS

Vladislav Prcek Nehasil

HO Boletice

Dne 24.7.2006 se uskutečnilo měření spolehlivosti jisticích kruhů a borháků na pravém břehu Labského kaňonu. Úkolem bylo zjistit vhodnost osazení do lepidla a otestování nějakého jištění v lezecké cestě. Úkolu se zhostil Vladimír Těšitel za přítomnosti Jirky Rosola, Davida a Vládi Nehasila.

Testovací nerezový kruh byl osazen 31.12.2005 za extrémních zimních podmínek při teplotě -5°C. Při nižší teplotě nebyla pevnost lepidla výrobcem garantována. I tak lepidlo mělo vytvrdnout až za 48 hodin.

Jako další testovací jištění byl vybrán „Koubův“ borhák, který osadil 7/2002 Pavel Kýsa Bechyně a to v cestě „Bleší trh VIIIb“ na masiv Sarajevská stěna. Původně byl vybrán poslední (3.) borhák této cesty, ale ten se v ruce trochu hýbe. Proto jsme zvolili na první pohled pevný 1. hák.

Při měření testovacího kruhu byla překročena pevnostní norma o více jak dvojnásobek, téměř 3,2 tuny a došlo pouze k deformaci kruhu (z kruhu se stal ovál). Dále zatěžovat kruh nemělo smysl, mohlo by dojít ke zničení hydrauliky měřidla. Co dodat: Nerezový kruh v lepidle je v kašonu Labe bezesporu nejspolehlivější trvalé jištění.

Při měření borháku nebyla dosažena pevnostní norma, borhák začal „vyjíždět“ při váze 700 – 750 kg (norma je 1,5 tuny) a při této kolísavé váze byl celý vytáhnout ven. Co dodat k tomuto jištění: Na první pohled nepoškozený borhák sice nevydržel normu, ale vyvinutí váhy v axiálním směru (v ose dřívku) je pro lezce prakticky nedosažitelná. (I když testy v jiných oblastech dosahovaly daleko vyšší hodnoty u borháků osazených do olova a cementové směsi - zřejmě si Kýsa s hákem nedal takovou práci, jakou by měl). Nebezpečí vypadnutí háku by mohlo nastat v případě, že hák je připevněn neodborně, hýbe se nebo pokud jde pouhou rukou povytáhnout. V takovýchto případech raději z cesty slaňte a nahlaste to správci nebo OVK, která zajistí výměnu.

Poznámka:

Z mého pohledu jsou neodborně usazené háky od **Tomáše Švihnose** a **Davida Peterky**, kdy na vyndání mi stačilo malé kladívko a tyčka – tyto háky se budou postupně vyměňovat.

Naopak nejspolehlivější háky dává **Pítr Laštovička** a **Riša Litochleb** (vyndat je stojí spoustu sil).

Potom se mohou hýbat háky, které jsou extrémně zatěžovány pády (vymačkávají se) a poslední slaňovací háky (oděr dřívku a vymačkávání při slaňování). Na tyto místa je lepší dávat kruhy nebo na konci cesty slaňák.

Zdravím Vláda Nehasil

CAUSA MAGNESIUM

Petr Kočka

Správa NP České Švýcarsko

Ne V á ž e n í Prášilové, protože se neznáme, snad abych se představil. Já jsem dle vaší terminologie ten ochránářskej prudič, kterej se navezl do výstupů roku 2005 na písku. A ono mi to nestačilo, a tak jsem se ještě podle vetřel do blízkosti předsedkyně ČHS a evidentně ji zmanipuloval. Stejně tak záludně jsem přivezl na červnové jednání CVK hromádku foteček, jak z Říšolandu na levém břehu Labe, tak Strážce, Růžové věže a Mravenčího masívu na břehu pravém (dojít až k Trůnu nebyl tehdy čas). Plus vrozená neskromnost mě vede, abych se ještě přihlásil pod pracovní verzi formulace chystané novely pravidel lezení na českém písku, bod 4.2, odst. 3 „Použití chemických a minerálních látek, které by měly sloužit ke zvýšení tření na skalách (např. magnesium) je nespportovní a takto provedený výstup či prvovýstup nemůže být uznán.“

Fakt, docela jsem se snažil, ne? Proč?

„Lezení je svobodný sport pro svobodné lidi.“, cituji jednoho ze členů „repre“ Marka Holečka z cca před měsíce z rozhovoru na www.hudy.cz. OK. Kde ale začíná a hlavně, kde končí svoboda člověka, myšleno jednotlivce? Začátek nás v tuto chvíli nezajímá, ale!: snad se shodneme, že končí tam, kde se dotýká svobody druhé, jiné bytosti. Dotazeno do absolutní roviny, největší svobody lze dosáhnout v totální izolaci, nejlépe někde v jeskyni. To je i přes neuvěřitelné množství převisů a jeskyněk v pískovcích Česka nedosažitelné. A tak, aby to fungovalo, abychom se na základě principu kauzality nepozabijeli navzájem, svoboda současného člověka je nemyšlitelná bez velké dávky TOLERANCE, SLUŠNOSTI a hlavně POKORY. A protože, zvláště v našem snad nejateističtější národě v Evropě, ne každému jsou tyto atributy dány, nebo je získal výchovou či na své vědomé cestě, máme navíc ještě psané normy (zákony, pravidla, ..). I přes všechnu dosavadní skepsi bych rád doufal, že nejsou pro alespoň některé z vás prázdnými pojmy.

Je jistě nejvyšší čas připustit, že existují lidé, kterým vaše prašení vadí. Ať z hlediska lezeckého (např., že cesty se stávají bez magnesia nelezitelnými, nelze je lézt OS, nebo třeba z hlediska estetického, např. znehodnocení vyhlídek do krajiny). Ale s tím asi moc nepochodím, co? Estetika. Na to sere pes, hlavně že ten prásk nacvičím a dám ho! Že před chvílí přišlo? Prece nebudu den čekat, rajbáky na výlezu si dopředu omáčku kartáčkem a ono to pustí. Hurá!

Párkrát jsem teď četl, či zaslechl argument, že bez magnesia nejsme (zřejmě myšleno „repre“) schopni držet krok se světovou špičkou. Světová špička používá jako cvičný terén písek? A my tu máme málo vápna, žuly, či neovulkanitů? V Česku a relativně blízko za čarou?

Teď si dovolím vás, Prášily, rozhodit do dvou pytlíků. Menší s „repre“ a větší s tím zbytkem. Zbytek se z výkonnostních důvodů těžko bude přetahovat se světovou špičkou, tady uvedený argument tedy odpadá. „Repre“ čítá kolem 15 lidí a rozšířím-li na širší okruh zdatných možných kandidátů, tak řekněme do stovky lidí. Shrnuto, potvrzeno: aby NĚKTERÍ z cca 100 lidí více či méně naplnili svoji touhu, vnitřní potřebu (pozor, nikoli životní nutnost potřebnou pro přežití!), 1) NEVRATNÝM způsobem znehodnocují pískovcové skály, 2) porušují etiku a platná pravidla pískovcového lezení, jejichž jedním ze základních principů je NEZASAHOVÁNÍ do přirozeného vývoje stárnutí skal, 3) UN-FAIR způsobem se zvyhodňují oproti morálnější lezecké konkurenci, neboť magnesium umožňuje lézt i extrémně obtížné cesty prakticky kdykoliv, 4) ZNEMOŽNÍ lezení těchto cest všem ostatním bez magnesia, 5) esteticky necitlivě ZASAHUJÍ DO KRAJINY, 6) často okázalým ignoranstvím platných norem slouží jako VELMI ŠPATNÝ vzor svým následovníkům, kteří potom také praší vždy a všude. Spíše, i dle prohlášení některých jednotlivců, to působí dojmem: „Já CHCI a když CHCI, tak BUDU !! A NEBUDU se ohlížet napravo, nalevo!

Kdo a kdy byl první, proč magnesium do Labáku přinesl, to ví pravděpodobně jen on sám a nemá smysl se pouštět do

nějakých spekulací. Ovšem za ty roky jsem už pár lidí tady prašít viděl. Třeba je to hloupá náhoda, ale většina z nich je nějakým způsobem spojena s HUDYsportem. O tom, jakým způsobem se přenášejí informace a doporučení o nejnovějších a nejlepších prascích (samozřejmě lezených výhradně s magnesiem) mohou jen spekulovat. Nicméně, i na základě aktuální fotogalerie na webu se domnívám, že HUDYsport se přímo a vědomě podílí na propagaci lezení a dělání prvovýstupů za neférových podmínek, proti pravidlům a samotnému duchu pískovcového lezení. (Prvovýstupy jsou kapitolou samy pro sebe, opominu-li ničení klasických linií, některé cesty by se měly díky vysokému obsahu železa zvat spíše „vie ferrate“. Ale to je teď jiná písnička, byť obsazení hudebního tělesa je zřejmě prakticky totožné.)

Tak, teď jsem možná přišel o pár kamarádů. Ale neřekl jsem nic nového, jen naplno to, o čem se tak často pofrfává a rozebírá se v hospůdkách a bivacích.

Můžete mi skutečně někdo říci, proč např. nejmenovaná členka „repre“ z HUDYteamu praší ve Ferdinandově soutěsce na Ky-Ka-Mě, když a) všechny cesty byly udělány a RP přeženy bez použití magnesia; b) struktura a převislý sklon stěny, velikost chytů a dírek vůbec použití magnesia nevyžaduje? Vám se to zdá doopravdy v pořádku? Odpovím si sám. Ano. Vy o tom totiž vůbec nepřemýšlíte.

Sumář. Nedělám si iluze, že by po přečtení byť jediný Prášil(ka) nechal příště pytlík s máčem doma. Snad se mi ale povedlo srozumitelně říct, co si řada i velmi dobrých lezců dávno myslí, a také to, že ne všichni trpně rezignovali. A nezapomínejme, pořád je tady také ta obrovská kupa lidíček (turistů, návštěvníků, ...), která sice neleze, ale v přírodě tráví volný čas, kochá se krajinou na vyhlídkách, fotografuje, maluje, ... Či nelezci nemají nárok už vůbec na nic?

Proč se asi stal Photoshop po focení v Labáku již nezbytným nástrojem? Je fakt tak těžké pochopit, že pískovec svou podstatou není vhodný pro nacvičování? Co jen se stihlo za poslední lezeckou generaci ulámat, obrousit či jinak nevratně poškodit! A obilit.

PS. Doporučená četba pro zvědavé, mnoho odpovědí na nevslovené otázky: Kde končí pustina – T. Roszak; Politika a transcendence v postindustriální společnosti.

PPS. Bohužel se teď nemohu problematice dostatečně věnovat, nebude-li ovšem jiné cesty, dovolím si Vás zanedlouho v pokračování pěkně na férovku seznámit s plánovanými kroky (samozřejmě v souladu s platnou legislativou), jejichž cílem by měla být minimalizace ničení českých pískovců. A propos, pokud někdo zatouží nadávat mi osobně, bydlím v Srbské Kamenici 131, ale bacha, pes nesnáší magnesium! Nejdřív štěká a pak i kouše. To víte, jaký pán, takový pes.

Autorem fotek je Václav Sojka (Masiv Mravenčí, Malý ďábel, Růžová věž)

Upozornění:

Obsah článku nevyjadřuje názory redakce.

Nové cesty

OD NAŠICH DOPISOVATELŮ

Labské údolí – pravý břeh

Hladká věž – Opičí skok 2

Červen 2006

Jan Paul

Skokem na vrchol.

Sněžník

Ponocný - Zubr v akci II

14.7.2006

Miloš Zahradko, Pavel Bechyně

Od SZ přes bloky na náhorní stranu a středem stěny n.v.

Ponocný - Dačo v ruce III

14.7.2006

Pavel Bechyně, Miloš Zahradko

Od S hrany spárou a stěnou n.v.

Ponocný - Ovínadlo hydrofilné IV

14.7.2006

Pavel Bechyně, Miloš Zahradko

Středem SZ údolní stěny spárou n.v.

Ponocný - Zadarmo drahý II

14.7.2006

Pavel Bechyně

Spárokomínem n.v.

Kometa - Černá díra II

22.7.2006

Pavel Bechyně, Miloš Zahradko

Za levou údolní hranou komínem n.v.

Kometa - Hvězdný prach VIIIb

22.7.2006

Pavel Bechyně, Slávek Albl

Vpravo od levé údolní hrany spárou a stěnou ke kruhu. Přimo pod převis a zleva n.v.

Kometa - Otázka času VII

16.7.2006

Pavel Bechyně, Jiří Rosol

Vpravo od cesty „Hvězdný prach“ sokoliky ke kruhu a spárou n.v.

Kometa - Atletická čtyřnedělní Zuzanka VIIIc

22.7.2006

Slávek Albl

Spárou přímo přes převis n.v.

Andromeda - Vzhůru k výškám VII

22.7.2006

Pavel Bechyně, Slávek Albl

Středem údolní stěny sokolem na odštěp. Traverz 2 m vpravo a přímo přes převis n.v.

Andromeda - Ještěrka IV

16.7.2006

Pavel Bechyně, Jiří Rosol

Středem JZ stěny spárou a stěnkou n.v.

Stolová hora - S lehkostí slona II

15.7.2006

Jiří Rosol, Miloš Zahradko

Od S komínem n.v.

Stolová hora - Unavený turista VI

15.7.2006

Pavel Bechyně, Jiří Rosol

Vlevo v SZ stěně stěnkou a spárou na balkón a stěnkou n.v.

Stolová hora - Šlapej dál a táhni ke všem čertům VII

15.7.2006

Pavel Bechyně, Jiří Rosol

Vpravo od cesty „Unavený turista“ spárou ke kruhu a stěnkou na balkón. Spárou na vrchol.

Stolová hora - Boty pozor! Pochodem chod! VI

15.7.2006

Pavel Bechyně, Jiří Rosol

Sokolem a výše spárami mírně vpravo pod převis a ke kruhu. Šikmo vlevo n.v.

Stolová hora - Turistická atrapa VIIIb

15.7.2006

Pavel Bechyně, Jiří Rosol

Vpravo od cesty „Boty pozor! Pochodem chod!“ sokolem a spárou pod převis a ke kruhu cesty „Boty pozor! Pochodem chod!“ Šikmo vpravo na vrchol.

Stolová hora - Kolemjdoucí VIIIb

16.7.2006

Pavel Bechyně, Jiří Rosol

Při pravé hraně údolní stěny na polici pod převis. Přes převis a kruh na vrchol.

Mařeničky

Horní Jelení věž - Smolíček Pacholíček VII

2.7.2006

Pavel Bechyně, Jana Řezníková

Výšvihem u levé údolní hrany na polici, traverz vpravo do středu údolní stěny a přímo přes kruh na polici. Cestou „Přes kopejko“ na vrchol.

Heřmanice v Podještědí

Panenská skála - Mám to za sebou VIIIc

3.7.2006

Pavel Bechyně, Jana Řezníková

V JZ stěně z bloku traverz vpravo k hodinám. Přímo přes kruh na balkón. Cestou „Ptačí chřipka“ na vrchol.

Panenská skála - Dámská volenka VI

3.7.2006

Jana Řezníková, Pavel Bechyně

Stěnou u levé hrany JZ stěny na polici a spárou na vrchol.

Adršpach

Starý bard - Prdítko VII

6.7.2006

Jana Řezníková x Pavel Bechyně, Miloš Zahrádka, Tomáš Ulvr
Cestou A) na blok (hodiny), vlevo na hranu a ke kruhu. Stavěním n.v.

Orfeus - Démétér VI

5.7.2006

Pavel Bechyně, Jana Řezníková

Od SZ traverz k průlezu a jím do JV stěny. Rozporem vpravo a překročením k bloku. Spárou na předvrchol (slačovací kruh). Cestou „Náhorní“ na vrchol.

Žihadlo (nová věž) - Pupínek IV

7.7.2006

Pavel Bechyně, Miloš Zahrádka, Jana Řezníková
Od JZ komínem na odštěp a stavěním na vrchol.

Vechtrovna - Chráněnej přejezd VIIIc

8.7.2006

Pavel Bechyně, Tomáš Ulvr, Jana Řezníková

Údolní stěnou přes kruh na polici. Cestou „Stěnkou“ na vrchol.

STŘÍPKY..

Gratulujeme!!

Radostná zpráva o dalším přírůstku do lezecké rodiny dorazila od **Katky a Zbyňka Homolových**:

„S radostí vám sdělujeme, že se nám 29.7.2006 narodila dcera Tereška. Váží 3,80 kg a měří 51 cm. Je černovlasá a krásná. Zdraví Katka, Zbyněk a Tereška..“

Gratulujeme a přejeme hodně radosti a štěstí!

Nejvyšší stupeň budhismu..

Každý si jistě všiml, že odpůrci magnesia nezřídka argumentují proti tomuto bílému prášku nejroztodivnějšími důvody. Jeden takový pádný argument, použitý jedním diskutujícím na LEZCI, neunikl bystrému oku **Laca Shaolina (Vladimír Šauli)**:

„Ochrana chytových mikrobniích kultur před smrtícím mágem :-)) To je zatím nejvyšší možný stupeň budhismu, který jsem poznal... Jestli si dobře pamatuju základy Shaolinské výuky, tak před tímto stupněm tuším bylo nemytí vlastního pind'oura (dámy prominou) - zachrání se tak miliony nevinných příslušníků nižší zoofauny. Tož tak.. Nepraktikující budhista Laco Shaolin“

Foto RockStars.cz

Mont Blanc – 220 let od prvovýstupu

8. srpna ráno přijdu do práce, zapnu Matrix a hned se objeví tenhle záběr: Chamonix, hotel Savoie. Paccard se dívá na vrchol, kde stanul s Balmatem 8.8.1786.

Tenkrát byl správcem v Labáku Václav z Thunu a v Čechách vládl císař Josef II.

V USA ještě neměli ani napsanou ústavu.

Je to už neuvěřitelných 220 let..

Jiří Petríní Petřík, Praha

Válka proti kobylkám

aneb za čistý a stále stejný Sněžník..

Nedávno jsem se dozvěděl, že nám někdo natloukl háky do našich boulderů na Sněžníku. Zjistil jsem, že to byl buďto **Karel Bělina** nebo jeho následovatelé. Prosím všechny, kdo je znají, ať zastaví tyto kobylinky, které mezi sebou soupeří o to, kdo má za rok více prvovýstupů..

Vloni a předloni obsadili Rájec a ten je teď plný lehkých nízkých cest, často s kruhy. Většinu cest stejně málokdo poleze, ale hlavně, že je bod. A toto se teď začíná dít i na Sněžníku.

Sněžník je nádherné místo, kde se dá bouldrovat jak na balvanech, tak ale i na nižších masivech. Něco jako anglický Stanage. Tak proč nám tam perou to železo? Snad proto, že když je to malý, tak za den udělají více cest a tím i více bodů.

Ale to se přece musí dát nějak zastavit! Proč se na Sněžníku nemůže udělat to, co v Tisé. Prvovýstupce se zeptá správce oblasti, kde lze udělat prvovýstup, a tak se zabrání přesunu kobylek na malé masivky. Vždyť na Sněžníku je i pár delších stěn, kde se můžou angažovat a ne tlouct cesty za V, VI nebo VII do malých skalek. Jak to pak bude vypadat? Hrůza a hnus..

Lehké nízké věci se dají lézt bez kruhů, třeba jen se smyčkama a ty těžší třeba top rope. Jedině tak se toto magické místo podaří zachránit a zůstane nadále magickým, tzv. čistým. A ne jak v Rájci - kruh za kruhem.

Myslím si, že by měl být jenom pro Sněžník jeden správce a ne jako dosud, že jeden má na starosti Tisou, Rájec a Sněžník dohromady. A měl by ho dost znát. Třeba by jím mohl být **Jarda Ježour Ježek**. Neznám nikoho jiného, kdo to tam zná lépe jak on..

Ale to je teď fuk. Důležité je to nějak zastavit. Vždyť je to magořina na entou, tlouct do označených boulderů jištění. Toť vše.

Nemyslím to zle, ale mělo by se začít něco dělat. Právě teď je to aktuální..

S pozdravem **Ondra Beneš**

Sněžník magický..

K článku nám **Ondra Beneš** poslal i pár fotografií z bouldrování na Sněžníku. Také jednu hodně magickou..

Sněžník – sever. Luky v High Ballu za cca 7A..

Foto archiv O.B.

Rostou..

S humorem sobě vlastním vstoupil nedávno do poněkud plamenné diskuse na LEZCI ohledně Sněžníku **Václav Širl**:

„Uklidněte se, prosím - co nevidět je tu podzim a západní stráň Sněžníku se zaplní houbičkami (ano, jde o lysohlávky!) a kdo si vzpomene na nějaké bouldery! Snad jen Karel B. - pokud si vzpomene.. Nazdar! V.Š. starej Širl“

Inu, jako vždy, má pravdu. První nenápadné, malinké houbičky na vysokých nožkách Lysohlávky (Psilocybe) již vyrašily a opět přilákaly desítky sběračů, kteří budou po mlhavých loukách a pastvinách slídit až do prvního zámrazu...

Starosti Ládi Vöröse..

Láďa Vörös si kromě rozkošné nové přezdívky **Uomo Grande**, přivezl ze zájezdu z Dolomit i jednu velikou starost – jak zpracovat ty stovky a stovky fotek, kterými zaplnil všechny karty (včetně žolíkových) a ještě o tom napsat Chárovi slíbený článek do CAO News...

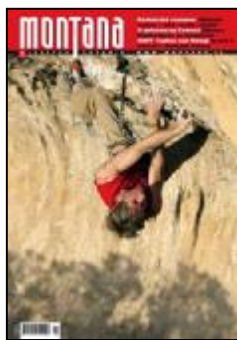

Takto ustaraně rozjímajícího pod vrcholy pyšných věží Vajolet ho zachytil neznámý italský paparazzi...

Foto © 2006, neznámý paparazzi

Dneska sex nebude..

..vyšla nová MONTANA :o)

Dva měsíce utekly jako voda a máme tu zase novou dávku parádního čtení. Úvodník napsal **Radek Škapa**, **Alena Kopfová** nás přesvědčí, že na Stránské to stále žije, **Michal Kleslo** je autorem Kavkazské romance, **Jiří Švihálek** popisuje svůj první „bigwall“, **Vojtěch Dvořák** se vydal cestou na západ, **David Fojtík** vystoupá neplánovaně, zato s pokorou, na Mt. Everest, **K. Pražáková** se rozhodla vyměnit sněhové vločky za skály, Meteoru vybásnil **Pepa Naňko** a

Martin Krejsa nám představí pískaře **Bohumila Sýkoru**.

Stačí?

Jestli ne, tak se nemusíte obávat, že by chyběly pravidelné rubriky, seriály, galerie. A to už za těch pár pětěk jde, ne??

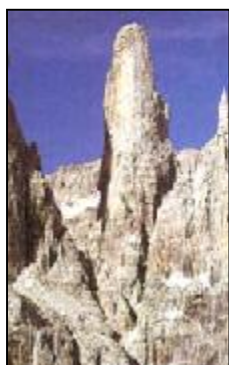
Žán Pól Jáňa v Itálii i Polsku

Letošní dovolenou si zatím více než užívá **Jan Paul**, alias **Žán Pól Jáňa** společně s manželkou **Šárkou**. Nejprve si v Dolomitech vybírali ty nejhezčí turistické trasy a jen tak mimochodem stihl Jáňa dát na místních skalkách 7b+ OS. Pak se přemístili v prostoru i čase do Polska, konkrétně do známé lezecké oblasti Sokoliky. Tady, kromě jiného, vylezl cestu Zula 9-, a tak se není co divit, když 17.7.2006 ve večerních hodinách posílá SMS:

„...dovolená prostě super.“

Kudrnáč na Brentě

Pozdrav z výstupu v oblasti Brenta zaslal 6.7.2006 **Jiří Kudrna Kudrnáč**.

Brenta patří v Dolomitech mezi hodně oblíbené oblasti. Vloni se tam chystali i **Pavel Černý**, **Honza Švihnos** a **Jiří Chára** společně s **Karlem Bělinou**. Ten se však pořad nemohl odtrhnout od „rozdělaného“ Rájce, několikrát změnil termín odjezdu, nereagoval na telefony ani vzkazy, stále se na něco vymlouval až pochopitelně došla jeho spolulezcům trpělivost a poslali ho i s celým jeho Rájcem k šípku..

Uvidíme, jestli budou od Jirky i nějaké fotečky..

HoryInfo v novém kabátě

Horolezecký server **HoryInfo**, projekt **Petra Jandíka**, prošel prázdninovou změnou a dlužno říci, že příjemnou. Informativní část s cestami se mírně zúžila ve prospěch hlavních článků a i celkový design doznal výrazného vylepšení a oživení.

Čtveřici hlavních horo - lezeckých serverů (**Lezec**, **HoryDoly**, **HoryInfo** a **RockStars**) jasně vévodí Lezec, ale je dobré, že existují i další, třeba svým záběrem trochu odlišné, webové stránky. To člověk ocení zejména v případech, kdy se někam chystá a shání potřebné informace. Těch se už dá sehnat opravdu slušná porce.

Jedinou oblastí, která obecně na českém internetu hodně chybí, je historie. Obzvlášť, srovnáme-li dostupné informace u nás třeba se sousedním Německem..

Každopádně si všichni autoři zaslouží za svou náročnou práci poděkování..

Pozor na zloděje! Opět..

Nepřilíh veselé upozornění na chmatáky ve skalách nám poslal **Viktor Kučera**:

„Na konci června jsme byli lézt v **Bielatalu** na **Dürrebieler Nadel**. Během výstupu v údolní cestě nám ukradli všechny tři ruksaky. A to i přes to, že u nich ležel můj pes. Nový lano **Mammut** tam nechali. Celou dobu jsme nikoho neviděli a na policii nám řekli, že to je ten měsíc už šestej případ. Jsou to asi specialisti. Tak si dávejte pozor. Čau a na viděnou, Viktor.“

Stovkařská olympiáda 2006

V sobotu 15. července 2006 proběhl na Ještědu čtvrtý ročník Stovkařské olympiády, pořádané Jizersko-ještědským horským spolkem (JJHS). Olympiáda se skládá ze dvou soutěží – závodů ve vynášení sudů piva na Ještěd a soutěže Výstup na Mt. Everest.

Závod ve vynášení sudů piva vyhrál známý harcovník běhů do vrchu i Alpiniády **Milan Marhan** v neuvěřitelném čase 39 minut! Druhý skončil **Ondřej Pleštil** a třetí **Petr Bruckner**.

Také v soutěži výstup na Mt. Everest padl rekord, když první a druhé místo osadili ve shodném čase 4 hodiny a 50 minut bratři **Petr** a **Milan Mikuláškové**.

Foto © 2006 JJHS

Skalní muž 2006

Podle serveru **HRUBOSKALSKO.cz** se 22. července 2006, po třech letech, za účasti 15 družstev, uskutečnil závod o Skalního muže. 1. místo podle očekávání obsadili **Miroslav Bojsa Dědek** s **Petrem Špekem Slaninou** v novém rekordu 62,5 bodu

poté, co vylezli všech 50 cest. (Dokonce přidali i jednu navíc..)

Na druhém místě skončili s 60 body **Martin Magnusek Klonfar** s **Jirkou Špicálem Šplíchaem**. Velice kvalitním výkonem je i získání titulu Skalního muže (30,5 b.) ryze dámským družstvem, **Álou Drahoňovskou** a **Irenou Štenberkovou**. Za CAO Děčín se klání nezúčastnilo žádné družstvo.

Naopak silné družstvo ve složení **Pavel Černý** a **Jan Horák** se chystalo na horolezeckou 24hodinovku do Prachova. Ta však byla pro totální nepřítel počasí přesunuta na pozdější termín..

Jeptiška stoletá

V sobotu 22. července 2006 uplynulo rovných 100 let od vylezení asi vůbec nejcharakterističtější a nejhezčí věže celého Labského údolí Jeptišky.

Největší zajímavostí tohoto prvovýstupu je to, že se vlastně o něm nic neví. Nejen na naší straně, ale ani na Německé, a to už je co říci.

Naštěstí, díky ochotě **Helmuta Weigela** (na snímku) a jeho známostem s německými lezci, jsme se o historii výstupu dozvěděli přeci jenom něco více, nežli se dá vyčíst z průvodců..

Nejprve, co říká o cestě průvodce: Stará cesta VI (VII). 22.7.1906, Willy Baudisch, H.Baumgart, S. Zieger. V levé části J stěny spárou mezi věží a předvrcholem na předvrchol. (Postavením) na JZ hranu a tou na vrchol.

Jak se dalo očekávat, 22. červenec roku 1906 byla neděle. Sobota byla pracovním dnem a to by na tak náročnou cestu zbývalo jen málo času. Ve starém průvodci **Rudolfa Fehrmanna** z roku 1908 se na straně 280 píše:

„Dle údajů obyvatel Dolního Žlebu byla tato skála vylezena už o mnoho let dříve domácími. Tenkrát pravděpodobně s vydatnou pomocí nejrůznějších umělých pomůcek.“

Baudisch a jeho společníci byli prvními, kdo to dokázal čistě. Věž pojmenovali původně „Kurzeturm“, tedy Kurzeho věž, po horolezci jménem **Hugo Kurze**. Ten se narodil roku 1865 a zemřel 1907 v Drážďanech. Byl zakladatelem a prvním předsedou místního oddílu Drážďany Rakouského turistického klubu (ÖTK). Jméno vrcholu se ale nemohlo prosadit oproti starému domácímu jménu Jeptiška, jako pendant k Mnichu na druhém břehu Labe.

Z trojice prvovýstupců je nejznámější **Willy Baudisch** (na snímku). Byl členem „Klubu Daxensteiner 1905“ (KD 05) a kromě Jeptišky se zúčastnil nebo vedl ještě asi sedm prvovýstupů. U nás 19. května 1907 variantu Staré cesty II na Blížence, den poté, 20.5. vyvedl Starou cestu IV na Pilátovu věž a 16.6. téhož roku se podílel na prvovýstupu Staré cesty VII na Sokolí věž za **Paulem Löschnere**m, v Rájci.

Druhým prvovýstupcem je **Hans Baumgart**, přezdívaný přáteli Sepp. Byl ve stejném lezeckém klubu jako Baudisch a spolupodílel se ještě na prvovýstupu na Kleinen Wehlturm a Staré cestě na Blížence v Rájci. Zajímavé je, že poslední prvovýstup na věž Steinbachturm vylezl ještě 25. července roku 1953 společně s **Horstem Steinbachem**.

Posledním z tehdejšího úspěšného družstva je **Sascha Zieger**. Je určitě „nejzáhadnějším“ členem – nebyť Weigelova přítel **Dietmara Heinickeho**, velkého znalce saského lezení, neznali bychom ani jeho neobvyklé křestní jméno.

Zieger byl členem KMP 1898 – Klub Mönchsteiner Pirna a o jeho dalších aktivitách se neví téměř nic. Co je však hodně zajímavé, hlavně pro lezce z okolí Děčína a Ústí nad Labem, je to, že 5. února roku 1905 udělal se svou ženou **Agnes Zieger** prvovýstup na věž Zinkensteinspitze v Ptačích stěnách pod Bukovou horou a týž den Starou cestu na Hlavní věž na Vrabinci. No není to zvláštní??

Fotografie Baumgarta ani Ziegera buď už neexistují, nebo jsou pro veřejnost nedosažitelné; snímek Baudische je z nádherné

knihy „Klettern im Sächsischen Fels“, kterou nám laskavě zapůjčil **Vláďa Prcek Nehasil**.

Také se již asi nedozvíme, proč si pro svůj prvovýstup na Jeptišku vybrali právě tento směr. Rozhodně nepatří mezi nejlehčí, nedá se dost dobře odjistit a je, oproti dalším stejně obtížným směrům třeba ze severu, dost dlouhý. Hlavně je zvláštní, že nešli dnešní Západní cestou z náhorní strany (mnoho lidí ji považuje za Starou cestu, ale tu vylezl **Kurt Rost** až o dva roky později, 17. května 1908)..

Výročí prvovýstupu přitahovalo velkou pozornost mnoha lezců. O podrobnosti výstupu, okolnosti a prvolezce se, kromě nás, zajímalo v archivech a u německých kolegů plno lidí. Horolezci z Liberce už někdy v únoru.. Bylo jasné, že o počtu, být přesně po sto letech stejnou cestou na Jeptišku jako první, bude velká bitva. Tím spíše, když **Pavel Pájka Rýva** zorganizoval na oslavu tohoto výročí dvoudenní akci v Dolním Žlebu.

Já se domluvil s Pavoukem a náš plán byl jednoduchý – dorazit do Žlebu už v pátek odpoledne, do večera lézt v okolí žlebské krasavice, po setmění počkat u nástupu na půlnoc a pak Starou cestu vylézt. A tak jsme to i provedli. Pavouk si lezl své devítky, já za ním co pustilo. Třeba skoro vůbec nelezenu Děčínskou cestu VIIa na Jeptišku od Karla Krombholze - vypečená cesta!

Asi v devět večer nás to přestalo bavit, tak jsme sebou práskli pod Jeptišku, kecali, pozorovali hvězdy a trochu si schrupli. Po jedenácté to začalo. Světla čelovek a téměř přibíhá **Michal Aulický** s parťákem. Sice ani neví, kudy Stará cesta vede, ale z naší přítomnosti rozhodně není vesel. Druhou skupinu vede **Vláďa Nehasil**. Je s ním brácha **David** a **Kairat Rakchmetov**. Třetí, asi desetičlennou grupu, přivádí **Jarda Cach** a do půlnoci se ve tmě objeví takových čelovek ještě několik...

Pavouka ten noční frmol nechával klidným, pět minut před dvanáctou se navázal, nasadil čelovku a přesně v 0:00:01, 22.7.2006 začal v pohodě stoupat. Za necelou půlhodinu jsme byli nahoře oba a zapisovali se do knihy..

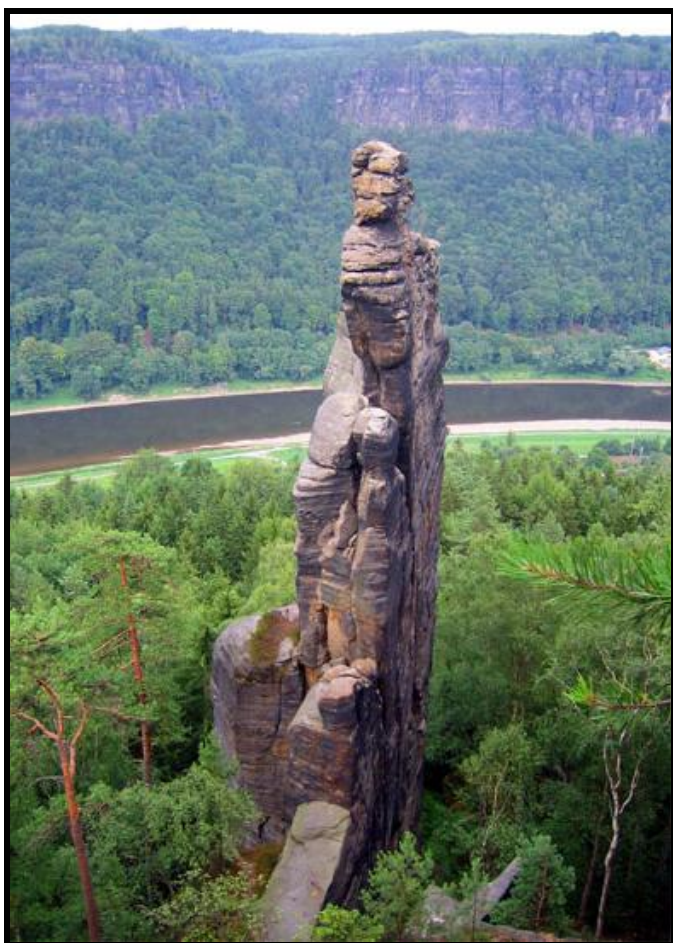

Pavel Pavouk Černý pod nástupem Staré cesty. Do půlnoci zbývá ještě několik minut..

Než jsme slanili dolů, seděl Miki na předskalí a pod jeho parťákem už vzlínal vzhůru komínem i Prcek. Kolik lidí vylezlo na vrchol do rána nevím, ale když jsem se stavoval něco po poledni na kole u Kosti, mělo to být už kolem 57 lidí. Kdoví, jestli takové množství lezců, tuhle celkem málo lezenou cestu, přešlo za celou její stoletou historii..

Po oba dva dny bylo u Kosti hodně rušno. Promítaly se filmy JUMP!, Ostrov čarodějů i ještě horká novinka: „Jak to tenkrát vlastně bylo..“ z dílny organizátorů oslav.

Páteční skupinu **Blues No More**, vystřídala v sobotu večer výborná kapela **Lessyho Woheň** a labské údolí se rozeznělo, možná trochu nostalgicky, starými peckami od Creedence Clearwater Revisited i dalších rokových vykopávek...

Utichla hudba a v pondělí ráno, už zase osaměle, shlížela štíhlá Jeptiška přes zákrut řeky v údolí ke svému protějšku Mnichu. Snad se jí oslava líbila a promíne nám i to dočasné vytržení z jejího záviděnhodného klidu..

Všechno nejlepší a Horám zdar!

Text a foto Jiří Chára, podklady Helmut Weigel a Dietmar Heinicke

Buildering na Děčínku

Malý příspěvek k (dlouho) připravovanému článku o lezení po nejrůznějších výtvozech lidských rukou v okolí Děčína poslal **Jirka Petřín Petřík** z Prahy:

„Při návratu z Dolního Žlebu jsem si trochu zaboudroval na píli. Jsou tam fantastický chyty a dolů se dá skákat. V tom sobotním horku to byl ideální sport a voda v Labi je čistá..“

Foto © 2006 Václav Žirafa Petřík

Další 9a ve světě..

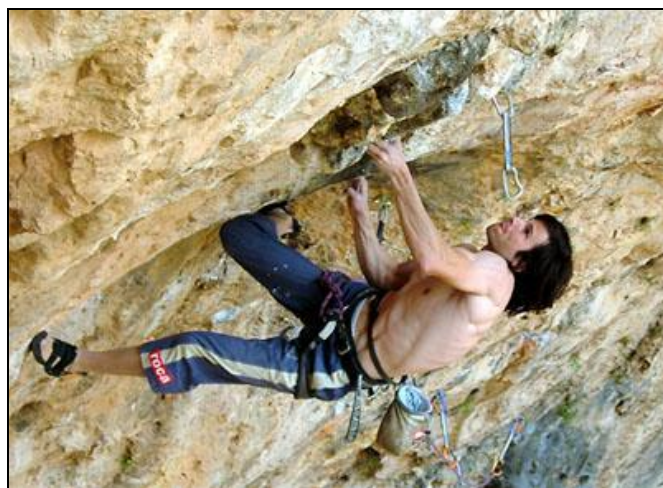
Edu Marin, který vyhrál minulý měsíc v Chamonix Světový pohár, si připsal přežení cesty Broadway 9a v oblasti Siurana. Zaráží ovšem styl přežení, neboť Edu uvádí TR, tedy přežení s lanem shora..

Nové 9a s názvem Abyss v oblasti Deversé ve Francii přešel další skvělý lezec **Alexander Chabot**. Jeho cesta měří asi 20 metrů a vede po krápnících v převisu.

O třetí přežení takto obtížné cesty se postaral zatím málo známý **Tino Lois** a to dokonce možná rovnou 9a+. Více o této cestě a lezci v samostatném článku..

Tino Lois Castro

Narodil se 30. srpna 1978 ve Španělsku. Měří 174 cm a váží pouhých 58 kg. S lezením začal ve svých 15ti letech a už se může pochlubit těmito výkony: Nejtěžší RP 9a+, nejtěžší OS 8b+ a nejtěžší boulder za 8A. Mezi jeho oblíbené oblasti patří domácí terény - Teverga, Guara a Siurana.

Velkou pozornost na sebe upřel **Tino Lois** (na snímku), když 18. července 2006 ohlásil přežení cesty Definición de Resistencia Demócrata 9a+ v oblasti Terradets. Cestu vynytoval a vloni poprvé přešel **Dani Andrada**. Tino ke klasifikaci uvedl, že za 9a je to určitě, ale jestli je to těžší, s tím si jistý není a nechá to na případných dalších lezcích..

Foto (c) TinoLois.net

STOP nápisům na skalách v Perštejně!

Koncem července 2006 se objevily u nástupů několika cest v Perštejně modré nápisy označující klasifikaci. Autor nápisů tímto způsobem nejspíše propaguje svoji skvělou lezeckou výkonnost, neboť klasifikaci obtížných výstupů „sundal“ např. ze 7- na 5. Praktickým důsledkem je však to, že zhydil už tak dost počmárané skály a navíc uvádí v omyl lezce, kteří si sem přijdou zalézt a vezmou tato „ujetá“ čísla vážně.

Čmáralovi touto cestou vzkazují, že modrá je dobrá ale ne vždy a všude. Takže jestli nechce mít držku namodro, ať se Perštejnu vyhne obloukem..

Milan LDS Svinařík, Horoklub Chomutov

Slepucha

Nová skalka u Všenorského potoka

„Nekultivovaná skála pro opravdové muže a statečné ženy a také dobrá průprava do hor v malém..“

Slepucha spadá pod nedaleké Čertovy skály v Černolicích, avšak na rozdíl od nich je hodně „přírodní“. Přístup je po červené značce od Černolic směrem na Jíloviště k Všenorskému potoku. Nad ním kousek v kopci je malebná skalka. Jděte k pravé části stěny (orientace dle příchodu) proti proudu, a uvidíte jakousi roklinku s dvěma duby a po pravé i levé straně stěnu, pilířek. Výška skály až 20 metrů.

Cesty (zatím zapsané)

Kvílení. V levé části žlabu pod vrcholovou plotnou stěnkou a pak přes dva výšvihy středem (jištěno vklíněnci a smyčkami, lámavé) -- V (a nebo lehčeji po straně stupňů -- IV); Jan Puš, Kamila „Kamča“ Koncová, Petr „Schnaubi“ Schnaubelt, 4. 8. 2006.

Kvílení zprava. V levé části stěny, jako přešlé (jištěno vklíněnci a smyčkami, lámavé) -- IV, 4. 8. 2006.

A co že je na těch cestách tak zajímavého? To že prvovýstupci **Kamila „Kamča“ Koncová** a **Petr „Schnaubi“ Schnaubelt** jsou zcela nevidomí..

Fotografie z výstupu i pěkné povídání o celé akci si můžete přečíst na webových stránkách **Jana Autsajda Puše** <http://dagles.wz.cz/>

Když Jindřich Strauss vypráví..

.. je to na dlouho. Jednak hodně pamatuje, má o čem vyprávět a také to umí. Některé veselé historky o horolezcích ze svého okolí dokonce sepsal a vydal pod názvem Povídaní zpod skal.

Jeden příběh ho málem stál život – to když se ještě za totality společně s Petrem Štěpánem stal nálezcem mrtvol zavražděných studentů ve skalách ve Hřensku poblíž hranice a tím i nepohodlným svědkem, když do případu neustále „šťoural“, předkládal svoji verzi včetně konkrétního podezření na jednu tehdy protěžovanou osobu a nechtěl se spokojit s oficiální zprávou k dodnes neobjasněnému případu. To by ale bylo opravdu nadlouho, tak jsme se s Jindrou domluvili, že třeba za zimních večerů, něco o téhle kauze napíšeme...

Vlevo **Jindřich Strauss**, uprostřed vnučka a vpravo dcera **Petra**. Samozřejmě také dobře leze...

A když už bylo to výročí výstupu na Jeptišku, poslal nám **Jiří Petríní Petřík** pěkné foto z Jeptišky z roku 1985. Vlevo leze **Jana Drncová – Štrajtová**, vpravo vyvádí **Jindřich Strauss** v apartních teplácích a kopačkách s uřezanými špunty Jižní cestu VIIIb..

Foto © Jiří Chára a Jiří Petřík

Finále again..

Táňa a Tomáš Hrabáňovi, Lucka Urxová a Roman Vodička z horolezeckého klubu CAO Děčín strávili víceméně pohodový týden lezením a válením se u moře v oblasti lezení zaslíbené – ve Finale Ligure. Krom vína v místní pizzerii ochutnali i z každé oblasti něco cest až do klasifikace 6b. A vynechat nemohli ani vyhlášený skalní pyj Tre Frati.. (na snímku)

Foto © 2006 Lucka Urxová

Harry Rost

V roce 1926, před 80ti lety, se narodil po všech stránkách vynikající horolezec a prvovýstupce **Harry Rost** (na snímku).

Mezi jeho nejznámější, a do jisté míry i přelomové, cesty patří Meurerturm – Z stěna VIIIb (1947), Dreifingerturm - V spára VIIIb (1947) a především Schwager - Talseite VIIIc (1952).

Poslední jmenovaná a proslulá cesta Talseite v údolní stěně Schwagra na Schrammsteinech, vzbuzuje úctu a obdiv už při pouhé četbě popisu: Hromadným stavěním do spáry k prvnímu kruhu. Přes převis nad prvním kruhem hromadným stavěním a dále spárou ke druhému kruhu. Jednoduchým stavěním a spárou na vrchol. Cestu přešel 31.8.1952, dnes se leze bez stavění.

Kromě výstupů na pískovcových skalách ho lákaly i hory. V roce 1968, ve dnech 4. až 8. srpna, přešli společně s Oldřichem Gultem severní stěnu Eigeru a později, po emigraci z Východního do Západního Německa (do Mnichova) přelézají všechny zajímavější stěny v Alpách i jinde ve světě. Se svou ženou Ingrid se intenzivně věnoval cestování po celém světě..

Harry Rost v bivaku v Severní stěně Matterhornu (8. - 9.7.1979)

Foto © Harry Rost (h-rost.com)

Chřibský hnědák 2006

Již III. ročník populárního lezecko - cyklistického závodu Chřibský hnědák, se bude konat 2.9.2006 v Chřibském polesí na jihovýchodě Moravy (v případě deště se závod odkládá na další sobotu).

Před rokem, v diskusi pod druhý ročníkem Hnědáka, napsal jeden z hlavních organizátorů **Jara Blatný**:

„Trénujte všichni jak chcete, stejně nemáte příští rok nikdo šanci proti skvělé dvojce, tvořené ředitelem a náměstkem ředitele (tedy Márou a mnou), která se Hnědáka rovněž zúčastní v závodním poli. Motto: Co jsme si vymysleli, to si taky vyhrajem:)))“

Na snímku zleva **Jara Blatný** a **Marek Zavřel**, oba HO Uherské Hradiště.

To zní skoro jako hrozená rukavice :o)

Foto © 2005 Jiří Houba Chára

Edita Vopatová

Dalším slibným jménem na českém lezeckém nebi je třináctiletá **Edita Vopatová** z oddílu HOSPUL Ústí nad Labem. Během prázdninového zájezdu do jižní Francie se jí podařilo přelézt cestu Arnaque.com 8a PP! Kromě toho ještě jedno 7c, 7b/b+ a několik 7b OS.

Edita se narodila 17.5.1993, měří 156 cm a váží 43 kg. Kromě lezení jí zajímá atletika, snowboard, tanec, běžky..

Foto © RockStars.cz

Inzerát

Sháním starého průvodce **Pískovcové skály v Čechách, díl II., Severní Čechy**, autor: Vladimír Slouka a kolektiv. Takový ten kapesní, hnědý, co má každý někde doma pod postelí... :-))

Telefon: **+420 728 545 925**

Jubilea v měsíci srpnu

Začátkem měsíce oslavil kulaté 77. narozeniny děčínský horolezec **Bedřich Fabián** z HK Děčín.

V druhé půlce měsíce pak oslaví 35. narozeniny **Zuzka Nehasilová** z Děčína.

***Přejeme Vám hodně štěstí a zdraví,
ať se Vám se sklenkou v ruce pěkně slaví...***

Redakce CNs

Nu, a ještě něco pro Jonáše :o)

Vybrali a vhodnost posoudili kamarádi z oddílu..

VÝROČÍ

SRPEN 2006

- 4.8. **Bedřich Fabián**, HK Děčín
- 6.8. **Pavla Pavlíková**, CAO Děčín
- 6.8. **Rostislav Štefánek**, CAO Děčín
- 8.8. **Pavel Zip Horník**, CAO Děčín
- 8.8. **Michal Švajgl**, CAO Děčín
- 10.8. **Jana Hovorková**, CAO Děčín
- 12.8. **Michaela Andělová**, CAO Děčín
- 12.8. **Petr Jansa**, Benešov n/PL, předseda oddílu
- 14.8. **Jarmila Kašáková**, HO TJ Doprava Děčín
- 17.8. **Mirka Sirková**, CAO Děčín
- 18.8. **Dušan Pajonk**, Labská Stráň
- 20.8. **Pavína Vitáková**, HO Český ráj
- 22.8. **Zuzana Nehasilová**, Děčín
- 22.8. **Pavel Párek Suchopárek**, Horoklub Chomutov
- 23.8. **Pavel Kýsa Bechyně**, HOKET Praha
- 25.8. **Helmút Weigel**, čestný člen ČHS
- 26.8. **Milan Svinčo Svinařík**, Horoklub Chomutov

Všem oslavencům blahopřejeme a přejeme hodně štěstí, zdraví a lásky..

-iS-

ČEKÁ NÁS...

KALENDÁŘ AKCÍ CAO DĚČÍN

*Není důležité vyhrát
ale zúčastnit se...*

- srpen Individuální akce a dovolené..
- 11.-12.8. **Horolezecká 24 hodinovka** – Soutěž dvojic. Pořádá LK Prachov
 - 1.-3.9. **Chřibský hnědák 2006** – Lezecký dvojboj (lezení a MTB). Pořádá HK Uherské Hradiště
 - 19.9. **Cyklistická časovka do vrchu**. Podzimní část. Start v 16.00 Nebočady, cíl Buková hora, 13,5 km. Info Uher, Mištlíková
 - 24.9. **Cyklistická časovka na 100 km**. Podzimní část. Východní nádraží, Čížkovice a zpět. Info Uher, Mištlíková
 - 30.9. **Hřeben Krušných hor na kolech**, VI. ročník. Info Uher, Mištlíková

(Kalendář akcí má pouze informativní charakter. Redakce nemůže ručit za jejich konání ani termíny. Je tedy v osobním zájmu každého zájemce o účast kontaktovat pořadatele a domluvit se na podrobnostech přímo s ním.)

V příštím čísle CAO News

Reportáž Tepličáci v Dolomitech (třeba to L.V. stihne..)
Zkusíme se vypravit na Sněžník, zjistit co a jak..
Možná najdeme i něco pro zasloužilé Quakery
Přineseme další várku nových cest
Nebudou chybět pravidelné rubriky
a samozřejmě mnoho dalšího...

Nezapomeň!

Příští číslo **CAO News** vychází již 13.9.2006!

CAO News

Horolezecký časopis severočeského regionu

Telegraficky:

- **Martin Štěrba** a jeho slavné O.H.E.C. řádili na Cyrila v Broumovkách a den poté, na Husa, vzali útokem Hejšovinu...
- **Turnováci** zase hlásí, že z Ostrova si to zamířili rovnou do Tater a i zde se dařilo...
- Vážné poranění hlavy si při létání přivodil **Michal Burda**. Asi mu bylo líto, že z Francie přijel jako jediný nezraněn. Naštěstí už je fit a odjel vyzkoušet, jestli tou ránou nepřišel o lezecký apetit..
- Hodně zvláštní destinaci pro dovolenou si vybrali **Lenka, Adam a Jiří Chárovi** s **Petrem Soukupem**. Odjeli zkontrolovat, jestli v Holandsku, kromě umělých stěn, opravdu není nic k lezení. Není..
- **Arnošt Army Haufert** zdraví všechny bikery a příznivce Lužických sedmistovek a s potěšením sděluje, že na jednání se zástupci správy CHKO Lužické hory, bylo povoleno konání 12. ročníku (tříkrát hurá, hurá, HURÁÁ...)
- **Milan Šafařík** a **Jiří Zott Svoboda** úspěšně zdolali nejvyšší vrchol Švýcarska Dufourspitze 4.634. Matterhorn se v prvním kole nezdařil, ale kluci jsou ještě v horách..
- V neděli 27. srpna se nezapomeňte kolem půlnoci mrknout na oblohu. Planeta **Mars** bude Zemi tak blízko, že pouhým okem půjdou rozeznat některé detaily, třeba ledová „čepička“. Prý.. No raději se mrkneme, protože příště bude takhle blízko až v roce 2287 a komu by se chtělo čekat..

Heslo na tento měsíc:

Dobrá nálada nevyřeší všechny problémy, ale nasere tolik lidí, že stojí za to si ji udržet - čtete CAO News!

Šťastné návraty přeje za celou redakci **CAO News**

Jiří Houba Chára

UPOZORNĚNÍ PRO ČLENY CAO DĚČÍN

ČLENSKÁ SCHŮZE PROBĚHNE VE STŘEDU 6. ZÁŘÍ 2006
OD 18.00 HODIN, V RESTAURACI **NA KOCANDĚ V DĚČÍNĚ III...**

NA PROGRAMU BUDE:

LEZENÍ, LEZENÍ A ZASE LEZENÍ ..

TĚŠÍM SE NA SETKÁNÍ S VÁMI!